

K obsahu stížnosti bylo uváženo:

Proti závěru žal. úřadu, že preliminování položky na studnu a přípravné práce je odůvodněno, stížnost poukazuje na ustanovení § 19 odst. 3 zák. č. 169/1930 Sb. Tato námitka je však bezdůvodna, neboť § 19/3 cit. zák. jedná o tom, kdy lze počítí s prováděním opatření v rozpočtu uvedených, kdežto v daném případě jde jen o to, je-li přípustno, resp. vhodno určité položky preliminovati.

Stížnost ovšem ke konci svých vývodů praví, že dokud provedení novostavby školní budovy není schváleno, nemohou položky na zřízení studny a jiné práce přípravné ani býti preliminovány, neuvádí však proč, a ani se nesnaží vyvrátiti důvody nař. rozhodnutím v tomto směru uváděné; stížnost tedy v tomto bodu nekonkretisuje svoji námitku způsobem, jaký má na mysli předpis § 18 zák. o ss.

Č. 11.782.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Strana vzhledem k ustanovení § 9 dávk. prav. nemá nároku na to, aby vyměřující úřad vzal za základ zcizovací hodnotu místo zcizovací ceny ani tehdy, jde-li o cenu zvláštní obliby.

(Nález ze dne 8. března 1935 č. 11.363/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 4966/25.

Věc: Josef K. a Kristýna K. v B. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lé v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí uvedli, že prodejní cena 8.000 Kč, které bylo za prodaný pozemek docíleno, je cenou zvláštní obliby, a že obecná cena prodaného pozemku činí 2.800 Kč. Zem. inspektorát při vyměření dávky vycházel ze zcizovací ceny 8.000 Kč. Tento platební rozkaz byl výměrem okr. úřadu v Roudnici zrušen z důvodu, že, když st-lé popírali správnost zcizovací ceny, měl úřad postupovati podle § 17 dávk. prav. K odvolání zem. inspektorátu zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu z důvodu, že řízení podle § 17 nastupuje pouze tehdy, když z důvodů uvedených v dávkových pravidlech výjimkou z pravidla nelze pro vyšetření přírůstku hodnoty vzítí za základ nabývací, resp. zcizovací cenu nemovitosti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost, uznávajíc jinak, že podle § 5 dávk. prav. platí za zcizovací a nabývací hodnoty nemovitostí zpravidla zjištěné zcizovací a nabývací ceny, vyvozuje z § 9 prav., že — jsou-li tu pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná zcizovací cena obecné hodnotě nemovitosti v době zcizení, — jest nejen vyměřovací úřad oprávněn vzítí na místo ceny hodnotu, nýbrž že v takovém případě má i strana právo žádati, aby úřad vyšetřil obecnou hodnotu nemovitosti a vzal ji za základ pro vyměření

dávky. Poněvadž v daném případě zcizovací cena byla cenou zvláštní obliby, a tedy patrně neodpovídala obecné hodnotě zcizené nemovitosti, měl úřad po názoru stížnosti vyšetřiti a vzíti za základ tuto obecnou hodnotu; neučinil-li tak, porušil tím subj. právo st-lů.

Nss nemohl stížnosti přisvědčiti.

Nss již v četných judikátech vyslovil právní názor, že podle dávk. ř. č. 545/1920 Sb., resp. podle dávk. prav. č. 143/1922 Sb., strana nemá právního nároku na to, aby úřad vzal za základ pro vyměření dávky na místo zjištěné ceny obecnou hodnotu nemovitosti. O tom, jsou-li v konkrétním případě dány podmínky pro tento postup, rozhoduje úřad podle své volné úvahy. Zásada ta vyslovena m. j. v nál. Boh. A 4966/25, na jehož odůvodnění možno podle § 44 jedn. ř. odkázati, když ustanovení dávk. ř. č. 545/1920 Sb. jsou ve směru dnes rozhodném shodna s předpisy dávk. prav. č. 143/1922 Sb. Stejně judikoval nss v nál. z 21. prosince 1925 č. 22.376/24,*) kde zjištěná cena byla cenou zvláštní obliby.

Opíraje se o tyto prejudikáty dospěl nss i v dnešním případě k závěru, že strana vzhledem k ustanovení § 9 dávk. prav. nemá nároku na to, aby vyměřující úřad vzal za základ zcizovací hodnotu místo zcizovací ceny ani tehdy, jde-li o cenu zvláštní obliby, a nemohl proto v nař. rozhodnutí shledati porušení práva stěžující si strany (§ 2 zák. o ss).

Č. 11.783.

O b e c n í p o p l a t k y: * Za odvádění odpadních vod do přirozeného vodního toku může obec vybírat poplatky kanalizační podle § 28 ob. fin. nov. č. 329/1921 Sb. jenom tehdy, je-li onen vodní tok součástí kanalizačního zařízení obecního, které obec na základě svého vodoprávního oprávnění dává svému obyvatelstvu k používání.

(Nález ze dne 8. března 1935 č. 12.915/35.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 6745/27, 10.435/33.

V ě c: Jindřich L. ve V. proti okresnímu úřadu ve Varnsdorfu o poplatku za používání obecních stok.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

*) V tomto dosud neuveřejněném nál. bylo uvedeno:

Dávkový řád stanoví v §§ 7 a 9, že o tom, jsou-li podmínky pro to, aby byla vzata za základ vyměření dávky obecná hodnota v době zcizení, rozhoduje vyměřující úřad podle volného uvážení; z toho však následuje, že vyměřující úřad není povinen, aby rozhodnutí toto odůvodňoval a že strana nemá nároku, aby místo zcizovací ceny vzata byla za základ obecná hodnota nemovitosti v době zcizení (srov. nál. Boh. A 336/20, vydaný podle dávk. řádu pro Čechy z r. 1915).

Nelze proto shledati vadnost řízení v tom, že nebylo konáno šetření, zdali jde o cenu zvláštní obliby, a že nebylo provedeno řízení ve smyslu § 17 dávk. řádu stanovené jen za účelem zjištění obecní hodnoty. Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.